

dene, at de sætte Staten i saa uhyre Bekostninger, og vi dog nogle ganske faa Aar efter maa høre, at nu ere Forholdene alt for smaa dernede. Det er sørgeligt. Ministeren udtalte sig jo ret velvillig om Sagen og vilde lade den undersøge, men jeg vil anbefale den ærede Forslagsstiller at tage sine Ændringsforslag tilbage efter de Udtalelser, der ere faldne fra Ministeren, da jeg ingen Bemyndigelse har til paa Udvalgets Vegne at anbefale at stemme for dem, men derimod at stemme mod dem.

Saa er der Andragendet fra Randers. Ja, det have vi ogsaa i Udvalget behandlet saa godt, som vi have kunnet, men jeg kan ikke andet end give Ministeren Ret i, at vi kunne ikke uden videre gaa til disse store Bekostninger, som det vil medføre, men den ærede Forslagsstiller kan jo være glad ved, at Ministeren har udtalt sig om, at han vil arbejde paa at faa sikret sig Grundene derovre, og det er jo den første Begyndelse, for at vi kunne komme til et Resultat i denne Sag. Jeg vil altsaa bede den ærede Forslagsstiller om at tage Ændringsforslaget tilbage, ellers maa vi jo stemme mod det her fra Tingets Side.

Saa er der det sidste Andragende, hvorom den højtærede Minister udtalte sig saa velvilligt, forekommer det mig, at det ærede Medlem i højeste Grad kan være tilfreds dermed. Jeg kan imidlertid ikke anbefale at stemme for Henvisningen, fordi jeg ikke har haft Anledning til at konferere med Udvalgets øvrige Medlemmer, saa at det ærede Medlem vil kunne forstaa, at jeg ingen Bemyndigelse har til som Udvalgsordfører at anbefale Tinget at stemme for en Henvisning. Men da det efter de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem, lader til, at han baade er godt inde i denne Sag og har stor Interesse for den, tvivler jeg ikke om, at hvis han vil forfølge Sagen videre, vil det nok, henhent til Ministerens Udtalelser, lykkes ham i alt Fald at naa noget, og det er jo dog et Resultat, han vil naa for den vedkommende Mand. Jeg anbefaler ham derfor at tage denne Ændring tilbage og arbejde paa ad anden Vej at naa noget, og hvis det ikke kan lade sig gøre, vil der jo kunne være god Mening i f. Eks. næste Aar at komme med et nyt Andragende,

saa kunde vi maaske ved en Konference med Ministeren faa ham til at udtale sig saaledes, at vi fra hele Udvalget kunne anbefale det.

Til disse korte Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Formanden: Jeg beder ærede Talere nu stille imod Afslutning af Forhandlingerne i Dag ved sædvanlig Tid.

Knop: Ja, det er rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, at jeg har Grund til at være den ærede Minister taknemmelig for det Svar, han gav, og det giver mig ogsaa Haab om, at Forslaget kan gennemføres, ligesom jeg ogsaa tillader mig at henstille til Ordføreren og Udvalget om atter at tage denne Sag under Overvejelse, saa at det allerede nu kunde komme til en Overenskomst med Ministeren om denne Pensionsforhøjelse. Manden er jo gammel og svagelig og trænger netop i Øjeblikket, og selv om han maaske i de kommende Aar vil komme til at trænge endnu haardere til denne Pensionsforhøjelse, mener jeg ikke, at man bør trække Tiden ud og henvise til at komme igen næste Aar. Har man noget tilovers for Manden i det hele taget, som det lader til efter den højtærede Ministers og den ærede Ordførers Udtalelser, vilde jeg sætte overmaade megen Pris paa, at der allerede nu kunde blive taget Hensyn til Andragendet. Det er jo en god Gerning, man gør over for denne Mand, og det er i og for sig en Tilsidesættelse — det er maaske et mindre godt Udtryk —, at denne ene Mand, den Gang Pensionsloven blev gennemført, ikke kom i Betragtning ved Pensionsforhøjelsen. Jeg skal selvfølgelig gerne imødekomme den højtærede Ordførers Opfordring til at tage Forslaget tilbage, hvilket jeg gør herved, men haaber desuagtet, at der skal komme noget ud af det.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 7 uden for Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er bortfaldet.

Poul Rasmusen: Idet jeg takker den højtærede Minister for hans imødekommende Svar, skal jeg gerne følge den ærede Ord-